

РЕШЕНИЕ

№ 39427

гр. София, 26.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9884** по описа за **2025** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно -процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Н. Х. М. С., чрез адв. А. Д., срещу Решение № 3303 от 11.08.2025г. постановено по АНД № 6514/2025г., Наказателно отделение, 112-ти състав на Софийски районен съд /СРС/. С Решението е потвърден електронен фиш № 10489587, издаден от СДВР, с който на Н. Х. М. С., с ЕГН [ЕГН], на основание чл.189, ал. 4, във вр. чл. 182, ал. 2, т. 2 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 лева, за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност и необоснованост на постановения съдебен акт. Посочва се, че съставът на СРС е обсъдил бланкетно доводите, изложени в жалбата. Твърди, че административнонаказващият орган неправилно определил превишението на скоростта без да отчете толеранса от 3%. Оспорва, че нарушението е доказано по безспорен начин, доколкото от представените с преписката снимки не ставало ясно какъв и къде е пътният знак, а на снимковото изображение, на което е заснет пътният знак, не се виждал АТСС. Не ставало ясно дали всички снимки са направени на едно и също място. Оспорва годността на АТСС, доколкото липсва превод на български език на инструкция за експлоатацията му. Поради това се иска от съда да отмени първоинстанционното решение и ЕФ. Моли за присъждане на разноските по делото.

Ответникът – СДВР, редовно призован, не се представлява в съдебно заседание. В депозираните по делото писмени бележки излага съображения за неоснователност на жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София-град, XXIII касационен състав, след като обсъди приложените към делото доказателства, становищата на страните, преценявайки и наведените касационни основания, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от процесуално легитимирано, по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК лице, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт в предвидения от закона срок. Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съставът на СРС е установил следната фактическа обстановка: на 03.03.2025 г. в 18:42 ч. жалбоподателят Н. С. е управлявал лек автомобил „М.“, с рег. [рег.номер на МПС] , по автомагистрала А-1 (Т.), с посока на движение от С. към [населено място]. В участъка около км 0,8 на посочената магистрала, в същата посока на движение, автомобилът, управляван от жалбоподателя, бил засечен да се движи със скорост от 75 км/ч, от която скорост е приспаднал толеранс от 3% в полза на водача и скоростта е зачетена като 72 км/ч. На мястото е било въведено ограничение на максимално допустимата скорост на движение - 60 км/ч с пътен знак В26. Нарушението е установено с техническо средство – мобилна система за видеонаблюдение CORDON M2. За така установеното превишаване на скоростта е издаден електронен фиш на жалбоподателя, с който на основание чл. 189, ал. 4, във вр. чл. 182, ал. 2, т. 2 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП, му е наложено наказание „глоба“ в размер на 50 лева. Собственикът на посоченото превозно средство Н. С. не се е възползвал от възможността да подаде декларация и да посочи друго лице, управлявало собствения му автомобил в посочените ден и час.

Изложената фактическа обстановка СРС е приел за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства. За да потвърди ЕФ, съдът е приел, че е налице нарушение на чл. 21, ал.2 от ЗДвП и е намерил наложената санкция за правилно определена.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящия състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Съдът констатира, че ЕФ е издаден от компетентния за това орган - СДВР доколкото нарушението е извършено в област С.. Обжалваният акт съдържа всички реквизити, изчерпателно посочени в чл.189, ал.4 ЗДвП. Налице е конкретно и ясно описание на нарушението – посочена е датата 03.03.2025 г. и часът, както и мястото на извършване на нарушението - автомагистрала А-1 (Т.), с посока на движение от С. към [населено място], в участъка около км 0,8. Посочена е и установената скорост от 72 км/ч след приспаднал толеранс, респ. разрешената скорост 60 км. Превишението от 12 км/ч е след приспаднал толеранс от 3%, както е изрично посочено и в електронния фиш. Това обстоятелство се потвърждава и от текста под статичното изображение към електронния фиш, където е посочено, че измерената скорост е 75 км/ч. В този случай толерансът от 3% се равнява на 2.26 км/ч, тоест правилно е отчетено превишение над разрешената скорост от 12 км/ч. Индивидуализирани са МПС и санкционираното лице Н. Х. М. С. в качеството му на собственик на МПС. Съдържа се и подробно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, както и нарушените разпоредби на чл. 21, ал.2 във вр. с

ал.1 ЗДвП, тоест съдържат се реквизитите в съответствие с одобрения от министъра на вътрешните работи образец на електронния фиш.

С разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП са посочени изрично ограниченията на скоростта в населено място според категорията на пътното превозно средство. Когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в таблицата към чл. 21, ал. 1 ЗДвП, това се сигнализира с пътен знак, както е посочено в разпоредбата на чл. 21, ал.2 ЗДвП. В случая, нарушението е установено на автомагистрала А-1 (Т.), с посока на движение от С. към [населено място]. Ограничението е въведено с пътен знак В-26. За да е налице посоченото нарушение обаче, следва да бъде установено, че на пътния участък, в който е заснет автомобила, описан в издадения електронен фиш, е бил поставен пътен знак В 26, с който се въвежда ограничението на скоростта. Действително, представените статични изображения не съдържат едновременно изображение на АТСС и пътен знак В26. Това обстоятелство може да се установи от схема на пътния участък с поставените в него пътни знаци и въведеното с тях ограничение на скоростта на движение, която е актуална към момента на извършване на нарушението. При наличие на такава схема и посочени по делото координати на мястото, на което е установено нарушението, може да се установи по безспорен начин дали същото е в обхвата на пътния знак. В случая обаче такива доказателства не са ангажирани по делото. Възражения в тази посока са въведени и с касационната жалба.

Доколкото касационната инстанция е инстанция по същество и пред нея са недопустими нови фактически установявания, посочените пропуски налагат делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС, който да ги попълни. При новото разглеждане на делото съдът следва да се произнесе и по направеното искане за присъждане на разноски на основание чл.226, ал.3 от АПК като се съобрази с изхода на спора.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл.63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Н. Х. М. С. Решение № 3303 от 11.08.2025г. постановено по АНД № 6514/2025г., Наказателно отделение, 112-ти състав на Софийски районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД при спазване на посочените в мотивите указания.

Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.